

563.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 8 czerwca 1928 r.

ustalające warunki przemianowania oficerów rezerwy na oficerów zawodowych Polskiej Marynarki Wojennej, tudzież ustalające starszeństwo przy przemianowaniu.

Na podstawie art. 39 ustawy z dnia 20 czerwca 1924 r. o podstawowych obowiązkach i prawach oficerów Polskiej Marynarki Wojennej (Dz. U. R. P. Nr. 64, poz. 626) w brzmieniu, ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 grudnia 1927 r. (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr. 2, poz. 7) zarządzam co następuje:

§ 1. Przemianowanie zweryfikowanych (art. 111 ustawy z dnia 23 marca 1922 r. o podstawowych obowiązkach i prawach oficerów Wojsk Polskich — Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 256), jak i niezwyfikowanych (art. 35 ustawy z dnia 20 czerwca 1924 r. o podstawowych obowiązkach i prawach oficerów Polskiej Marynarki Wojennej — Dz. U. R. P. Nr. 64, poz. 626) oficerów rezerwy na oficerów zawodowych Polskiej Marynarki Wojennej może mieć miejsce w terminie do dnia 25 lipca 1928 r.

§ 2. Przemianowanie oficera rezerwowego Polskiej Marynarki Wojennej na zawodowego może nastąpić tylko na własną pisemną jego prośbę.

§ 3. Przyjęcie oficera rezerwowego Polskiej Marynarki Wojennej w charakterze oficera zawodowego następuje w tym stopniu, jaki posiada oficer w rezerwie, oraz do tego korpusu (morski, techniczny, rzeczno-brzegowy), z którego został przeniesiony do rezerwy.

§ 4. Przemianowany może zostać w ramach etatu marynarki wojennej oficer posiadający:

- a) kwalifikacje moralne,
- b) kwalifikacje fachowe,
- c) uzdolnienie pod względem fizycznym,
- d) nieprzekroczony wiek w chwili powołania go do czynnej służby, w następujących granicach:

w stopniu do komandora-porucznika	
włącznie	43 lat
w stopniu komandora porucznika	45 „
w stopniu komandora	49 „
w stopniu kontr-admirała	51 „
w stopniu wice-admirała	53 „

e) przeszkolenie wojskowe;

bliższe postanowienia co do warunków, wymienionych w tym paragrafie pod literami a), b), c) i e), ustali Minister Spraw Wojskowych w drodze rozporządzenia wykonawczego.

§ 5. Oficerowie, którzy przed przemianowaniem ich na zawodowych mają przejść przeszkolenie, wymagane w pkt. e) § 4 niniejszego rozporządzenia,

odbywają je w charakterze oficerów rezerwy, powołanych do służby czynnej.

§ 6. Oficerowie rezerwy, którzy do dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia nie zostali jeszcze — na podstawie wniesionej prośby o zamianowanie oficerami zawodowymi — powołani do służby czynnej, otrzymują w wypadku przemianowania ich na oficerów zawodowych, jako datę starszeństwa — pierwszy dzień miesiąca, następującego po powołaniu ich do służby czynnej, przyczem zasady kolejności starszeństwa tych oficerów pomiędzy sobą określi rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych.

§ 7. Oficerowie rezerwy, którzy w dniu ogłoszenia niniejszego rozporządzenia służy czynnie, otrzymują przy przemianowaniu ich na oficerów zawodowych datę starszeństwa, równą starszeństwu, posiadanemu na liście oficerów rezerwy, przyczem zasady kolejności starszeństwa tych oficerów pomiędzy sobą określi rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych.

§ 8. Oficerowie, którzy po przemianowaniu mieliby w myśl §§ 6 i 7 niniejszego rozporządzenia otrzymać datę starszeństwa, równą starszeństwu oficerów zawodowych tego samego stopnia, objętych już listą starszeństwa oficerów zawodowych, zostają umieszczeni na tej liście po ostatnim oficerze zawodowym w danym stopniu i starszeństwie.

§ 9. Oficerowie rezerwy, przemianowani na oficerów zawodowych marynarki wojennej, o ile jako oficerowie zawodowi nie awansowali, a następnie ponownie zostaną przeniesieni do rezerwy, otrzymują na liście starszeństwa oficerów rezerwy starszeństwo i lokatę, któreby mieli, gdyby cały czas pozostawali w rezerwie.

§ 10. Okres czasu, spędzonego w rezerwie, nie wlicza się do czasu służby wojskowej.

§ 11. Wykonanie niniejszego rozporządzenia poruczam Ministrowi Spraw Wojskowych.

§ 12. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych:
J. Piłsudski

564.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 17 kwietnia 1928 r.

w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o opodatkowaniu cukru.

Na podstawie art. 58 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 września 1927 r.

o opodatkowaniu cukru (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 700) zarządzam co następuje:

do art. 1.

Postanowienia ogólne.

§ 1. Do cukru wyrabianego z buraków i innych roślin zalicza się cukier w stanie stałym lub ciekłym otrzymany w przebiegu bezpośrednich i dalszych procesów fabrykacyjnych, w szczególności przez rafinowanie cukru surowego, otrzymywanie cukru z cukrzy, rozpuszczanie lub inwersję.

§ 2. 1) Melasa jest to ciecz lepka i gęsta o smaku nieprzyjemnym, i barwie brunatnej o współczynniku czystości do 65° włącznie.

2) Współczynnik czystości oblicza się, dzieląc 100-krotną liczbę zawartości cukru w odcieku przez sumę składników stałych zawartych w tym odcieku; iloraz daje współczynnik czystości, np. odciek zawiera 50% cukru i 30% niecukrów, czyli razem części stałych 80%; dla zbadania stopnia czystości należy 50 pomnożyć przez 100 = 5.000 i podzielić przez 80 = 62, ten iloraz jest współczynnikiem czystości danego odcieku, który w myśl ustępu 1-go należy uznać za melasę wolną od podatku.

do art. 2.

§ 3. 1) Cukier przywieziony z zagranicy lub z obszaru W. M. Gdańska, jako nienależący do kontyngentu, wyznaczanego według ustawy z dnia 22 lipca 1925 r. o uregulowaniu obrotu cukrem na obszarze Rzeczypospolitej (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 630) podlega wyższemu podatkowi, czyli po 75 zł. od 1 q wagi netto.

2) Do opodatkowania przetworów cukrowych oraz wyrobów zawierających cukier, przywożonych z zagranicy przyjmuje się przy odprawie celnej:

- a) dla wszelkich cukierków, pomadek, pastylek i drażetek — 80% wagi;
- b) dla czekolady, czekoladek, kakao z cukrem, masy kakaowej z cukrem i marcepanów — 60% wagi;
- c) dla mleka zgęszczonego i mączki mlecznej z cukrem, mączki Nestl'a, fosfatyny, śmietany i śmietanki z cukrem i t. p. przetworów — 20% wagi;
- d) dla łakoci tureckich: rahatlukum, chałwy, czurczeli i t. p. — 50% wagi;
- e) dla ciast cukierniczych — 20%, z dodatkiem czekolady — 40% wagi;
- f) dla miąższu, kompotów i soków — 40% wagi;
- g) dla marmelady i powideł — 50% wagi;
- h) dla konfitur, serków i galaretek owocowych — 70% wagi;
- i) dla owoców w cukrze i cykaty z cukrem — 60% wagi;
- j) dla miodu sztucznego — 80% wagi;
- k) dla proszków i pastylek z cukrem, używanych do wyrobu ciast, wódek i wód — 60% wagi;

- l) likiery w stosunku 35% wagi przy ciężarze gatunkowym likieru 1 litr = 1.050 gramów; wszelkie wódki słodzone w stosunku 20% wagi przy ciężarze gatunkowym wódek słodzonych 1 litr = 1 kilogram.

Wagę towaru oblicza się łącznie z wagą bezpośredniego opakowania. W razie sprzeciwu odbiorcy towaru urząd celny pobiera podatek od zawartości cukru wykazanej w drodze analizy stosownie do przepisów celnych.

3) Przepisy ustępu 2-go stosują się również do wyrobów przekazywanych na obszar Rzeczypospolitej z W. M. Gdańska.

Podstawa podatku.

§ 4. 1) Za podstawę do obliczania należnego Skarbowi Państwa podatku od cukru służy waga cukru przeznaczanego do wolnego obrotu. Niegotowe produkty, jak kryształ żółty i brunatny, cukrzyca, zabiół, syropy, odcieki, oprócz melasy, podlegają ważeniu i opodatkowaniu według tych samych zasad co i cukier z wyjątkiem wypadków przewidzianych w art. 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej.

2) Za drobne paczki papierowe z cukrem kosztowym pocytuje się paczki ważące najwyżej 5 klg.

§ 5. 1) Jeżeli cukrownie przerabiają oprócz własnego kryształu również kryształ pochodzący z obcych przedsiębiorstw, które go przekazały pod węzłem podatku do przerobu, to podatek od produkcji własnej oblicza się od tej ilości wyrobionej w danym okresie fabrykacyjnym rafinady z własnego kryształu, która przewyższa ilości otrzymanego w tym samym okresie do rafinowania kryształu pod węzłem podatku.

2) Od cukru, przewożonego w celach dalszego przerobu do innej cukrowni, względnie rafinerji, podatek oblicza się od ostatecznie gotowego produktu lub od kryształu oddawanego do wolnego obrotu.

Ubytek afinacyjny, względnie rafinacyjny podatkowi nie podlega.

3) Odciek rafinacyjny podlega przy wydawaniu z rafinerji opodatkowaniu według tych samych zasad, jak i cukier.

do art. 3 i 4.

§ 6. 1) Przed uiszczeniem opłaty patentowej za pierwsze 1000 tonn i uzyskaniem przepisanej opłaty patentowej nie wolno uruchomić cukrowni, a przy wyrobie ponad 1000 tonn nie wolno produkować cukru przed uiszczeniem zgóry opłaty patentowej za każde 100 tonn cukru.

2) Do obliczania wysokości opłaty patentowej przyjmuje się cukier surowy I-go rzutu w stosunku 88%, a cukier surowy II rzutu w stosunku 70% wagi cukru białego.

3) Można też wnosić tę opłatę za większą ilość cukru zgóry, np. 1500, 2000 i t. d. tonn. Kwoty uiszczone tytułem opłaty patentowej nie podlegają zwrotowi, ani zaliczeniu w kampanji następnej.

do art. 5 i 6.

Zwrot podatku od cukru zawartego w wyrobach cukrowych wywiezionych zagranicę lub na obszar W. M. Gdańska.

§ 7. Zwraca się podatek od cukru opodatkowanego, użytego do sporządzania wyrobów cukrowych, napojów i pokarmów słodzonych, zawierających co najmniej 10% cukru w stosunku do swojej wagi, wywiezionych zagranicę lub na obszar W. M. Gdańska.

§ 8. 1) Prawo do zwrotu podatku w myśl § 7 przysługuje tylko wytwórcy wymienionych tam wyrobów i to z warunkiem zobowiązania się przezeń pisemnie, że nie będzie używał do tych wyrobów ani miodu, ani innych nieopodatkowanych środków słodzących, ani też cukru skrobiowego z wyjątkami przewidzianymi w § 9.

2) W razie niedotrzymania tego warunku wytwórca traci prawo do korzystania ze zwrotu podatku.

3) Zwrot podatku może dotyczyć tylko cukru, jaki istotnie został zużyty do sporządzania danego wyrobu, a może być w nim ujawniony łącznie z cukrem zinwertowanym, z wyłączeniem jednak cukru, który w ciągu sporządzania danego wyrobu wydzielił się lub zaniknął.

§ 9. Wytwórcom, zamierzającym korzystać ze zwrotu podatku (§ 8) wolno dodawać cukier skrobiowy do karmelków i cukierków. Również wolno używać barwnika sporządzonego na cukrze skrobiowym do barwienia wyrobów cukrowych.

§ 10. 1) Zwrot podatku od cukru będzie przyznawany tylko od takich ilości wyrobów, które zawierają łącznie co najmniej 100 kg. cukru, a odnośnie do wódek i likierów odpowiednio do przepisów o magazynowaniu i wywozie tych wyrobów. Przepis ten nie dotyczy próbnych wysyłek.

2) Władza skarbową II instancji może zezwolić na wyjątki od niniejszego przepisu.

§ 11. 1) Osoby, pragnące korzystać ze zwrotu podatku, winny złożyć do właściwego urzędu akcyz i monopolów podanie z oznaczeniem: a) ilości, rodzaju opakowania, nazwy i wagi brutto wyrobów; b) ilości i rodzaju opakowania wewnętrznego przesyłki; c) rodzaju i wagi netto wyrobów cukrowych; d) zawartości cukru w poszczególnych wyrobach w stosunku do ich wagi netto i e) ogólnej ilości zawartego w wyrobach cukru, od którego podatek ma być zwrócony.

2) Zamiast dokładnej ilości zawartego cukru można wymienić w podaniu jej minimalną wysokość i odpowiednio do tego oznaczyć ogólną ilość cukru w wyrobach.

§ 12. Jeśli w opakowaniu znajdują się wyroby o różnej zawartości cukru, to muszą być oddzielone od siebie w osobnych paczkach.

§ 13. 1) Przy określaniu wagi brutto i netto należy stosować odpowiednio przepisy paragrafu 67.

2) Dla ułatwienia tych czynności urząd skarbowy akcyz i monopolów może zezwolić na odważenie, zapakowanie i urzędowe zamknięcie wyrobów przeznaczonych na wywóz w obecności organu kontroli skarbowej na miejscu w wytwórni.

§ 14. Celem zbadania przesyłki na zawartość cukru pobiera się z niej próbki w obecności wytwórcy lub jego zastępcy prawnego w miejscu odprawy. Badanie próbki odbywa się na koszt wytwórcy w uprawnionej do tego pracowni chemicznej.

§ 15. Jeżeli przedsiębiorca zobowiąże się pisemnie wyrabiać określone rodzaje wyrobów o stałe jednakowej zawartości cukru, złoży odpowiednie wzory wyrobów i będzie wywoził tylko wyroby odpowiadające tym wzorom, natenczas nie będzie podlegała urzędowemu badaniu każda przesyłka co do zawartości cukru, chyba, że przy odprawie powstałyby wątpliwości co do zawartości cukru w wysyłanych wyrobach i niezgodności ze złożonymi wzorami. W każdym razie władza skarbową dokonywającą odprawy wyrobów będzie pobierać od czasu do czasu próbki tych wyrobów celem zbadania ich na koszt wytwórcy.

§ 16. Wyroby cukrowe, od których ma być zwrócony podatek, muszą być odprawiane przy współudziale urzędnika kontroli skarbowej, pod urzędowym zamknięciem i z zachowaniem przepisów § 75 — 79.

§ 17. Wyniki odprawy wyrobów za zwrotem podatku od cukru wpisuje się do księgi według załączonego wzoru Nr. 1, którą prowadzi w przedsiębiorstwie miejscowy inspektor kontroli skarbowej.

§ 18. 1) Jeżeli w wyniku badania pobranej próby okaże się, że zawartość cukru w wyrobach jest wyższa niż to oznaczono w podaniu wytwórcy, to za podstawę obliczenia podatku przypadającego do zwrotu przyjmuje się zawartość podaną przez wytwórcę.

2) Jeżeli w wyniku analizy pobranej próby wyrobu zawartość cukru w tych wyrobach okaże się niższą od oznaczonej przez wytwórcę w podaniu, podatek przypadający do zwrotu będzie obliczony według wyniku analizy. Na wypadek różnicy poniżej 2% będzie przeprowadzone dochodzenie karne.

§ 19. 1) Karmelki i cukierki zawierające cukier skrobiowy mogą tylko wtedy korzystać ze zwrotu podatku od cukru, gdy wykażą przy polaryzacji co najmniej 80°. Zwrot podatku przyznaje się tylko za 50% wagi karmelków i cukierków. Zwrot podatku nie będzie przyznany, jeśli się okaże, że wyrabiane w wytwórni karmelki lub cukierki zawierają na wagę mniej niż 50% cukru buraczanego.

2) Karmelki i cukierki sporządzone bez domieszki cukru skrobiowego korzystają ze zwrotu podatku od całej ilości zawartego w nich cukru.

§ 20. 1) Przy odprawie przetworów owocowych — ze względu na naturalną zawartość cukru

w przerobionych owocach — zwraca się podatek tylko od 90% całej stwierdzonej zawartości cukru w przetworach. Jednakże taki tryb postępowania stosuje się tylko do takich przetworów owocowych, do których nie użyto cukru skrobiowego.

2) Za syrop rafinowany inwertowany przyznaje się zwrot podatku od 75% zawartości cukru, o ile analiza nie wykáže mniejszej zawartości.

§ 21. Urząd skarbowy akcyz i monopolów będzie przedstawiał izbie skarbowej raz na kwartał do 15 dnia po upływie kwartału wykaz kwot przyznanych do zwrotu podatku od cukru z dołączeniem wszystkich dokumentów dotyczących każdej posyłki (podania wytwórcy, dowodu odprawy zagranicę lub na obszar W. M. Gdańska i t. d.).

§ 22. Izba skarbowa po sprawdzeniu wykazu i załączników asygnuje wypłatę przyznanego do zwrotu podatku.

Zwolnienie cukru od podatku.

§ 23. Wolny jest od podatku cukier krajowy, cukrzyca oraz odcieki, przeznaczone do celów przemysłowych, na paszę dla bydła oraz do podkarmiania pszczół w stanie skażonym.

§ 24. Nieopodatkowany cukier, cukrzyca i odcieki, przeznaczone do celów wymienionych w paragrafie 23 mogą być wydawane tylko po uprzednim skażeniu na miejscu w cukrowni w obecności 2-ch urzędników kontroli skarbowej. Na okoliczność skażenia cukru winien być sporządzony protokół w 2-ch egzemplarzach, z których jeden pozostaje przy aktach cukrowni, drugi zaś przesyła organ skarbowy obecny przy skażeniu właściwemu urzędowi skarbowemu akcyz i monopolów.

§ 25. Nabywca cukru odpowiada za zużycie cukru na przepisany cel od chwili wyjścia transportu cukru z cukrowni, winien dostarczyć środki skażające i zastosować się przytem do wymagań i wskazówek organu skarbowego dozoru skażenia.

§ 26. 1) Środek skażający, przeznaczony do skażenia nieopodatkowanego cukru winien być dokładnie sprawdzony przed użyciem.

2) W razie wątpliwości co do tożsamości i właściwości środków dostarczonych do skażenia cukru będą one zbadane na koszt nabywcy cukru w pracowni chemicznej wyższych uczelni, Dyrekcji Monopolu Spirytusowego, Państwowego Zakładu do Badania Środków Żywności, Centralnego Laboratorium przy Instytucie Przemysłu Cukrowniczego w Polsce lub innych uprawnionych do tego pracowniach chemicznych.

§ 27. 1) Skażanie cukru białego winno się odbywać w ten sposób, aby cząstki środka skażającego nie różniły się co do wielkości od cząstek cukru. W wypadkach znaczniejszej różnicy między cząstkami, gdy zachodzi obawa możności wydzielenia cu-

kru, winien on być zmielony łącznie ze środkiem skażającym.

2) Skażanie odcieków należy przeprowadzać w ten sposób, by po dodaniu do nich przepisanych środków lub też otrąb albo śrutu jęczmiennego odcieki utraciły stan płynny i mogły być przesyłane w naczyniach nieszczelnych. Można też dodać do nich soli bydlęcej w takiej ilości, by współczynnik czystości spadł poniżej 65°.

§ 28. Nieopodatkowany cukier, cukrzyca lub odcieki, przeznaczone na paszę dla bydła winny być skażone jednym z następujących środków: makuchami mielonymi, mieloną paszą mięsną lub rybną, torfem mielonym, pulpą ziemniaczaną lub płatkami mielonymi w ilości 20% na wagę cukrzyca, cukru względnie odcieków, albo dodaniem 40% śrutu jęczmiennego.

§ 29. Nieopodatkowany cukier mialko mielony lub puder, przeznaczony do wyrobu płynu ochronnego dla roślin lub błyszczu ma być skażony przez dodanie 5% sproszkowanego siarczanu miedzi.

§ 30. 1) Nieopodatkowany cukier przeznaczony do wyrobu sztucznego jedwabiu i sztucznego włosa ma być skażony przez dodanie 5% ługu sodowego lub 5% ługu potasowego lub 10% węglanu sodowego lub 27% sody krystalicznej albo 13% węglanu potasowego.

2) Przy użyciu ługu sodowego lub potasowego, sody lub węglanu potasowego należy cukier przeznaczony do skażenia uprzednio rozpuścić w wodzie.

§ 31. 1) Nieopodatkowany cukier przeznaczony do wyrobu mydła ma być skażony jednym z następujących środków: 1% proszku mydlanego lub 5% ługu sodowego, lub 5% ługu potasowego, lub 10% węglanu sodowego, lub 27% sody krystalicznej, lub 13% węglanu potasowego, lub 1% nafty.

2) Przy użyciu ługu sodowego lub potasowego, sody albo węglanu potasowego należy cukier przeznaczony do skażenia uprzednio rozpuścić w wodzie.

§ 32. Nieopodatkowany cukier, przeznaczony do wyrobu taniny ma być skażony domieszką 1% sproszkowanej taniny o zawartości garbnika co najmniej 40%.

§ 33. 1) Nieopodatkowany cukier w stanie skażonym przeznaczony do podkarmiania pszczół może być wydawany bezpośrednio hodowcom pszczół lub za pośrednictwem zawodowych organizacji pszczelarskich i rolniczych do rozdziału pomiędzy właścicieli pasiek w ilości odpowiadającej istotnym potrzebom, a co najwyżej po 2 kg rocznie na jeden ul pszczół.

2) Organizacje wymienione w ustępie poprzednim obowiązane są prowadzić księgę przychodu i rozchodu cukru według załączonego wzoru Nr. 2, do której winny być dołączone zaświadczenia miejscowych władz o ilości uli posiadanych przez członków, właścicieli pasiek, uprawnionych do poboru nieopodatkowanego cukru do podkarmiania pszczół.

3) Nieopodatkowany cukier przeznaczony do podkarmiania pszczoł, ma być skażony przez dodanie doń 5% płukanego piasku oraz 3% trocin z twardego drzewa (dąb, grab, buk).

§ 34. Pozwolenie na pobór nieopodatkowanego cukru w stanie skażonym do celów przewidzianych w § 23 wydaje urząd skarbowy akcyz i monopolów właściwy dla miejsca siedziby przedsiębiorstwa, w którym cukier ma być zużyty.

§ 35. Izba skarbowa może zezwalać w wyjątkowych wypadkach na dokonywanie skażenia cukru przeznaczonego do celów określonych w § 23 poza cukrownią, w przedsiębiorstwach zużywających cukier. W tych wypadkach protokół o dokonaniu skażenia pozostaje przy aktach odnośnego przedsiębiorstwa, a wtórnik protokołu odsyła organ skarbowy, obecny przy skażeniu do cukrowni z której cukier pochodzi.

§ 36. Do stosowania innych środków skażenia nieopodatkowanego cukru potrzebne jest zezwolenie Ministra Skarbu.

§ 37. Próbki cukru, za który nie uiszczą się podatku, nie mogą przekraczać jednorazowo 100 gramów na każdy rodzaj cukru, i mogą być wysyłane wyłącznie z wiedzą organu kontroli skarbowej. Przedsiębiorca obowiązany jest oznajmić pisemnie urzędnikowi skarbowemu, dozorującemu cukrownię o pobraniu próbek, wymieniając wagę, jakość i ilość cukru zawartego w każdej próbce.

§ 38. Urzędnik skarbowy prowadzi wykaz pobieranych próbek, a po upływie miesiąca oznajmia przedsiębiorstwu sumę wywiezionych w ciągu tego miesiąca próbek celem wciągnięcia różnicy ponad 100 gramów dla każdej próbki na rozchód z wykazaniem przypadającego za tę ilość podatku, który musi być uiszczony do 8-go dnia bieżącego miesiąca lub zaliczony na rachunek udzielonego cukrowni kredytu.

do art. 11.

Uiszczanie podatku.

§ 39. Podatek od cukru wydawanego z cukrowni lub wolnego składu do wolnego obrotu do celów spożywczych winien być uiszczony przed wywiezieniem cukru z wyjątkiem wypadku przewidzianego w § 38 oraz z wyjątkiem zakreduowania tego podatku w trybie przepisany niżej.

§ 40. 1) Podatek przypadający od cukru wypuszczonego do wolnego obrotu (§ 39) może być kredytowany cukrowniom na przeciąg 6 oraz wolnym składom na przeciąg 2 miesięcy.

2) Celem uzyskania kredytu podatkowego przedsiębiorca winien złożyć podanie do właściwej izby skarbowej, wymieniając wysokość proszonego kredytu i sposób jego zabezpieczenia.

3) Izba skarbowa udziela kredytu podatkowego na przeciąg roku obrachunkowego.

§ 41. Nie mogą korzystać z kredytu: a) osoby znajdujące się w stanie upadłości, b) osoby karane sądownie za zbrodnie popełnione z chęci zysku tudzież za defraudacje podatkowe. Wyłączenie od korzystania z kredytu podatkowego z powodu karalności kończy się po upływie trzech lat od uprawomocnienia się wyroku.

§ 42. Zabezpieczenie kredytu może być dokonane: a) przez wpisanie do ksiąg wieczystych na rzecz Skarbu Państwa prawa zastawu lub kaucji hipotecznej, b) przez porękę zakładów kredytowych, zdolność poręki których uznawa właściwa władza, c) przez zastaw akcyj Banku Polskiego tudzież papierów wartościowych, przyjmowanych pod zastaw przez Bank Polski, według ustalonego kursu, d) przez zastaw cukru, e) przez zastaw cukrowni, f) przez złożenie weksla kaucyjnego wystawionego przez zarząd cukrowni i żyrowanego przez 2-ch odpowiedzialnych członków zarządu względnie rady nadzorczej, przyczem ostatnie dwa rodzaje (e i f) zabezpieczenia mogą być przyjmowane tylko za zezwoleniem Ministra Skarbu.

do art. 12

§ 43. 1) Pokreduowany podatek od cukru płatny jest najpóźniej 15-go dnia 6-go względnie 2-go miesiąca następującego po miesiącu, w którym wydano cukier do wolnego obrotu.

2) W miarę spłaty zakreduowanej kwoty, kredyt wznawia się automatycznie, jeżeli wartość złożonego zabezpieczenia nie uległa zmniejszeniu lub wygaśnięciu. Stan kredytu musi być w każdej chwili widoczny z księgi przedsiębiorstwa.

3) W razie nieuiszczenia zakreduowanej kwoty podatku we właściwym terminie (ust. 1), zostanie ściągnięta w drodze przymusowej nie tylko cała zaległa kwota wraz z odsetkami zwłoki w wysokości 2% w stosunku miesięcznym od dnia płatności, licząc każdy rozpoczęty miesiąc za cały, i kosztami egzekucji, lecz również wszelkie nawet później płatne kwoty pokreduowanego podatku. Nadto nieuiszczenie w terminie pokreduowanego podatku od cukru powoduje utratę prawa korzystania z kredytu, które może być przywrócone jedynie za zgodą Ministra Skarbu.

do art. 14.

Właściwość orzecznictwa.

§ 44. Wymiar i orzekanie o należności i wysokości podatku od cukru krajowego oraz przekazywanego z obszaru W. M. Gdańska należy do właściwości urzędów skarbowych akcyz i monopolów, a przy przewozie cukru i wyrobów cukrowych z zagranicy, — do urzędów celnych, załatwiających odprawę celną. Podatek od zagranicznego cukru oraz wyrobów cukrowych pobierają urzędy celne razem z cłem.

do art. 15 i 16.

Urządzenie cukrowni.

§ 45. 1) Do przechowywania nieopodatkowanego cukru obowiązana jest cukrownia posiadać trwale zbudowane, suche i widne magazyny, nadające się do urzędowego zamknięcia i pomieszczenia całkowitej rocznej produkcji cukru.

2) Wstęp do tych magazynów dozwolony jest tylko w obecności urzędników skarbowych dozorujących cukrownię.

§ 46. 1) Jeżeli ustrój cukrowni lub inne okoliczności nie pozwalają przedsiębiorcy na wybudowanie oddzielnych magazynów, to cukier może być przechowywany w odosobnionej części cukrowni, obejmującej oddziały, w których odbywa się krystalizacja, wirowanie, suszenie, ważenie i przechowywanie gotowego cukru i odcieków.

2) Wejścia do powyższej części cukrowni, okna i wszelkie połączenia nazewnątrz oraz z innymi oddziałami muszą być przystosowane do urzędowego zamknięcia. Dostęp do odosobnionej części fabryki jest możliwy tylko w obecności urzędników skarbowych dozorujących cukrownię. Okna i t. p. otwory w odosobnionych oddziałach cukrowni, magazynach oraz pomieszczeniach, w których odbywa się suszenie i ważenie cukru, przeznaczonych do przechowywania nieopodatkowanego cukru winny być zaopatrzone w gęste siatki druciane, urzędowo zabezpieczone.

3) W obrębie odosobnionej części cukrowni powinno być widne, czyste i ogrzane pomieszczenie dla przebywania i czynności służbowych urzędników skarbowych. Pomieszczenie to winno być zaopatrzone w niezbędne urządzenia kancelaryjne jako to stół, krzesła, przybory do pisania i t. p.

4) W zależności od miejscowych warunków mogą być wprowadzone oprócz przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu — jeszcze i inne środki zabezpieczenia i kontroli obrotu cukrem w cukrowniach.

§ 47. Wszelkie zabudowania cukrowni oraz ich poszczególne pomieszczenia mają być zaopatrzone w odpowiednie napisy o ich przeznaczeniu.

do art. 17.

Wolne składy cukru.

§ 48. 1) W wolnych składach cukru, które w treści niniejszego rozporządzenia będą oznaczane skrótem W. S., wolno przechowywać cukier pod węzłem podatku, przekazany z cukrowni położonych na obszarze Rzeczypospolitej.

2) W. S. musi osiągnąć obrót cukrem do wysokości co najmniej 3000 kwintali rocznie.

3) W. S. mogą istnieć w zasadzie tylko w siedzibie urzędu skarbowego akcyz i monopolów. Na wyjątki może zezwolić Minister Skarbu.

§ 49. 1) Zezwolenia na prowadzenie W. S. udziela się do odwołania. Zezwolenie mogą otrzy-

mać tylko cukrownie oraz kupcy zarejestrowani, nie będący w stanie upadłości i nie karani sędownie za defraudacje podatkowe.

2) O wydaniu i odebraniu zezwolenia na prowadzenie W. S. ogłasza się w Monitorze Polskim i Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu, podając w ogłoszeniu uprawnioną firmę, jej siedzibę oraz siedzibę właściwego dla składu urzędu skarbowego akcyz i monopolów.

§ 50. 1) W. S. mogą mieścić się tylko w trwałych i suchych zabudowaniach, nadających się do urzędowego zabezpieczenia.

2) W W. S. nie wolno przechowywać żadnych innych towarów oprócz nieopodatkowanego cukru.

§ 51. Przedsiębiorca obowiązany jest przed uruchomieniem W. S. złożyć w izbie skarbowej zabezpieczenie do wysokości podatku, przypadającego od najwyższego składowego zapasu cukru. Przy przyjmowaniu zabezpieczenia izba skarbowa stosuje odpowiednie przepisy o zabezpieczeniu kredytu podatku od cukru, ustalone wyżej dla cukrowni (§ 42).

§ 52. Celem uzyskania zezwolenia na prowadzenie W. S. należy złożyć w urzędzie skarbowym akcyz i monopolów podanie, dołączając:

- a) opis i plan pomieszczeń, przeznaczonych na skład oraz pomieszczeń przylegających z wykazaniem ich wzajemnej łączności;
- b) oświadczenie co do przypuszczalnego rocznego obrotu, najwyższego zapasu składowego, co do sposobu zabezpieczenia podatku (§ 51) i co do osoby, mającej zarządzać W. S.

§ 53. 1) Po wydaniu zezwolenia na prowadzenie W. S. izba skarbowa zarządzi sprawdzenie składu na ogólnych zasadach. Protokół weryfikacyjny sporządza się w 2-ch egzemplarzach, z których jeden po zatwierdzeniu przez izbę skarbową pozostaje w urzędzie skarbowym akcyz i monopolów, drugi zaś ma być przechowywany przy aktach wolnego składu.

2) O zmianach w pomieszczeniach i urządzeniach składu należy oznajmić urzędowi skarbowemu akcyz i monopolów w przeciągu 8 dni po ich wykonaniu.

§ 54. Wolny skład może być uruchomiony dopiero po dokonaniu obwieszczenia w trybie przewidzianym w § 49.

§ 55. W W. S. powinna być do użytku kontroli skarbowej waga legalizowana i sprawdzana.

§ 56. 1) W. S. może być czynny tylko w godzinach dziennych, a mianowicie od kwietnia do października włącznie, od godziny 6-ej do 19-tej, a od listopada do marca włącznie od godz. 7-ej do 17-ej.

2) Na wyjątki od tego przepisu może zezwolić urząd skarbowy akcyz i monopolów.

§ 57. Cukrownia może wysyłać cukier pod węzłem podatku do wolnego składu tylko za świadec-

twem przewozowym wzór Nr. 3. O nadejściu przesyłki przedsiębiorca obowiązany jest zawiadomić właściwego urzędnika kontroli skarbowej, który winien sprawdzić przesyłkę i towarzyszące jej dowody.

§ 58. 1) Zezwolenie na prowadzenie W. S. wygasa przez zrzeczenie się uprawnionego przedsiębiorcy lub jego śmierć albo też przez cofnięcie mu zezwolenia.

2) W razie zamknięcia W. S. wskutek wygaśnięcia lub odebrania uprawnienia ma być uiszczony podatek od całego zapasu cukru, pozostającego w W. S. w ciągu 15 dni, o ile zapas ten nie zostanie w tym terminie przekazany do cukrowni lub innego W. S. albo też wywieziony zagranicę.

Weryfikacja.

§ 59. 1) Sprawdzenie (weryfikację) cukrowni przeprowadza komisja, złożona z urzędników skarbowych pod przewodnictwem starszego urzędnika w stopniu co najmniej inspektora kontroli skarbowej.

2) Przed terminem wyznaczonym na sprawdzenie przedsiębiorca ma poczynić w cukrowni wszelkie niezbędne przygotowania, aby komisja zaraz po przybyciu na miejsce mogła przystąpić do czynności.

3) Sprawdzenie (weryfikacja) cukrowni wymaga następujących czynności:

- a) oględzin i sprawdzenia z opisem pomieszczeń, przyrządów i naczyń fabrycznych,
- b) przemiaru naczyń,
- c) zbadania i zabezpieczenia pomieszczeń fabrycznych w celach skutecznej kontroli produkcji,
- d) sporządzenia protokołu o sprawdzeniu.

§ 60. Wszystkie pomieszczenia fabryczne oraz lokale bezpośrednio z nimi połączone należy obejrzeć, zbadać ich przeznaczenie i oznaczenie odpowiednimi napisami oraz sprawdzić podług opisu i planu sytuacyjnego. Należy również obejrzeć wszystkie przyrządy i naczynia fabryczne i dopilnować, by były oznaczone numerami kolejnymi zgodnie z opisem i planem wewnętrznego urządzenia cukrowni.

§ 61. 1) Naczynia i zbiorniki, służące w cukrowni do przechowywania wszelkich odcieków cukrowych mierzy się sposobem geometrycznym przy pomocy taśmy lub miary metrycznej. W tym celu należy ustalić ze ścisłością do 1 cm wszystkie zasadnicze wewnętrzne wymiary danego naczynia lub zbiornika, jak długość, szerokość, średnicę lub głębokość.

2) Z ustalonych wymiarów oblicza się pojemność naczynia w cm^3 , a następnie w litrach, stosując odpowiednie wzory geometryczne zależnie od postaci naczynia, czy zbiornika np. dla walców $\frac{\pi d^2 h}{4}$.

dla stożków ściętych $\frac{\pi h}{3} (R^2 + r^2 + Rr)$, dla prostopadłościanu abh i t. d. W przytoczonych wzorach: a = długość, b = szerokość, h = głębokość (wysokość),

d = średnica, R = promień, czyli połowa średnicy dna, r = promień górnego obwodu, $\pi = 3,14$ (stosunek obwodu do średnicy).

§ 62. 1) Po ukończeniu sprawdzenia komisja sporządza ogólny protokół weryfikacyjny w 2 egzemplarzach z wymienieniem w nim wyników pomiarów. Jeden egzemplarz protokołu przechowuje się w cukrowni, drugi zaś w urzędzie skarbowym akcyz i monopolów.

2) Weryfikacja nowej lub przebudowanej cukrowni wymaga zatwierdzenia władzy skarbowej II instancji, bez którego cukrownia nie może być uruchomiona.

3) Cukrownie, których urządzenia nie uległy zmianom, mogą być uruchomione po sprawdzeniu za zezwoleniem przewodniczącego komisji sprawdzającej.

§ 63. O przeprowadzenie sprawdzenia (weryfikacji) cukrowni przedsiębiorca obowiązany jest zwrócić się do urzędu skarbowego akcyz i monopolów z wymienieniem zasłanych zmian w urządzeniu, przyrządach, zbiornikach i t. p. od ostatniego sprawdzenia i złożyć spisy, opisy lub rysunki tych części i urządzeń, które zostały zmienione.

do art. 22 — 31.

Dozorowanie cukrowni.

§ 64. 1) Wstęp do magazynu gotowego i zważonego cukru oraz do odosobnionych oddziałów cukrowni dozwolony jest przedsiębiorcy i pracownikom cukrowni tylko w obecności urzędnika skarbowego dozoru cukrowni, któremu przysługuje prawo kontroli nad osobami wydalającymi się z tych pomieszczeń.

2) Połączenia między oddziałami cukrowni niezabezpieczonymi a zabezpieczonymi winny być ograniczone do istotnej potrzeby i pozostają pod stałym dozorem urzędników skarbowych. Jeżeli połączenia takie nie mogą być dokładnie obserwowane przez urzędnika skarbowego dozoru cukrowni, to inne połączenia muszą być urzędowo zamknięte.

3) Jeżeli skutkiem ustroju cukrowni jest rzeczą konieczną dla skutecznej kontroli wyznaczenie więcej niż 2 urzędników skarbowych, koszt delegowania większej liczby urzędników ponosi przedsiębiorstwo według obrachunku podanego przez urząd skarbowy akcyz i monopolów stosownie do rzeczywistych kosztów delegacji urzędników skarbowych na czas kampanji, względnie wykonywania kontroli. Przypadające kwoty należy wpłacać co miesiąc do kasy skarbowej do depozytu urzędu skarbowego akcyz i monopolów.

do art. 32 — 34.

Ważenie, pakowanie i magazynowanie cukru.

§ 65. 1) Ważenie i pakowanie cukru gotowego powinno się odbywać pod nadzorem kontroli

skarbowej w pomieszczeniu, które ma być zabezpieczone od potajemnego usuwania nieopodatkowanego cukru. To pomieszczenie może mieć połączenie z innymi oddziałami cukrowni tylko przez suszarnię i mieć tylko jedno wyjście na zewnątrz.

2) W cukrowniach posiadających oddziały odosobnione, pozostające pod stałym dozorem, ważenie i pakowanie odbywa się w tych oddziałach.

§ 66. W pomieszczeniu służącym do ważenia cukru powinna stale znajdować się waga legalizowana i odpowiednio ustawiona oraz legalizowane odważniki. Rzetelność wagi i odważników powinna być sprawdzana przed każdym ważeniem. Wagę równoramienną uznaje się za rzetelną, jeśli po przestawieniu odważników z jednej szali na drugą waga zachowuje równowagę, wagi dziesiętne i setne sprawdza się z pomocą odważania odważników, przyczem waga powinna wykazywać ciężar, odpowiadający oznaczeniu odważników i stosunkowi ramion.

§ 67. 1) Przy pakowaniu cukru zważonego należy uprzednio zważyć osobno, przeznaczone do pakowania beczki, skrzynie lub worki wraz z niezbędnymi dodatkami jako to: gwoździe, słoma, deski, sznurki i t. p., a ustaloną w ten sposób tarę zapisać do księgi magazynowej.

2) Po zważeniu zapakowanego cukru zapisuje się do księgi magazynowej wagę brutto i wagę netto, oznaczając tę ostatnią z różnicy między wagą brutto a tarą. Przy opakowaniach wymienionych w art. 2 ustęp końcowy powołanego na wstępie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej uważa się wagę brutto za netto.

3) Na każdym opakowaniu oznacza się wyraźnie barwą lub na druczkach cechę cukrowni, wagę netto cukru, tarę i numer kolejny opakowania. Za zezwoleniem urzędu skarbowego akcyz i monopolów można zamiast numeracji każdego opakowania poprzestać na numeracji partii, obejmującej większą liczbę opakowań jednakowych, stosownie do przyjętego w cukrowni systemu.

§ 68. 1) Po zważeniu w sposób wyżej przepisany przenosi się cukier w obecności urzędnika skarbowego do osobnego magazynu i zapisuje się niezwłocznie do księgi magazynowej. Magazyn ma się znajdować pod zamknięciem urzędowym. Poza magazynem nie wolno przechowywać gotowego cukru nieopodatkowanego z wyjątkiem wypadków przewidzianych w § 46.

2) Przy istnieniu kilku magazynów tej samej cukrowni należy prowadzić księgi pomocnicze dla każdego magazynu osobno.

do art. 35 — 37.

§ 69. 1) Opakowania z cukrem przechowywane w magazynach powinny być złożone w takim porządku, by sprawdzenie magazynu nie nastęczało trudności. Poszczególne partje cukru mają być oznaczone na osobnych tabliczkach, umieszczonych przy tych partjach.

2) Półfabrykaty cukru mają być złożone oddzielnie, w odpowiednich zasiekach lub naczyniach w sposób nadający się do obliczenia.

Sprawdzanie zapasów cukru.

§ 70. 1) Urzędnicy skarbowi, kontrolujący cukrownię obowiązani są od czasu do czasu przynajmniej jednak 2 razy na rok wykonywać szczegółową rewizję zapasów cukru. Przy takiej rewizji cukrowni należy stwierdzić na podstawie ksiąg urzędowych czy ilość cukru otrzymanego w magazynie odpowiada w przybliżeniu przerobionym w cukrowni surowcom, uwzględniając przytem zwykłe ubytki, powstające w czasie przerobu. Przy takiej rewizji sprawdza się szczegółowo pozostałość gotowego cukru, porównywując ją z pozostałością książkową. Przy sprawdzeniu pozostałości odcieków wolno ograniczyć się do stwierdzenia ich ilości na podstawie pojemności zbiorników i jakości według zawartości cukru.

2) Ponadto naczelnik urzędu skarbowego akcyz i monopolów oraz inspektor kontroli skarbowej obowiązani są przy każdej bytności w cukrowni porównywać stan magazynu z zapisami w księdze magazynowej i sprawdzać na wrywki wagę gotowego cukru w opakowaniu.

3) Wyniki czynności rewizyjnych wpisuje się do ksiąg fabrycznych przez całą ich szerokość.

Nadwyżki i ubytki.

§ 71. 1) Jeżeli przy rewizji rzeczywisty zapas cukru w magazynie okaże się większym od tego, jaki powinien się znajdować wedle ksiąg cukrowni, natenczas cała stwierdzona nadwyżka cukru ma być zapisana na przychód w odnośnych księgach cukrowni.

2) W razie stwierdzenia ubytku cukru podlega opodatkowaniu całkowita część tegoż ponad 0,3% ilości cukru przyjętego do magazynu od czasu ostatniej rewizji. Przypadający od ubytku podatek przedsiębiorstwo obowiązane jest wpłacić do kasy skarbowej w ciągu trzech dni po stwierdzeniu ubytku.

3) Jeżeli stwierdzony ubytek, względnie nadwyżka cukru przekracza o 0,5% ilość cukru białego lub o 4% ilości cukru surowego, wpisanego na przychód od czasu ostatniej rewizji, natenczas należy przeprowadzić dochodzenie karne.

4) Ubytki cukru podlegają opodatkowaniu w wysokości oznaczonej dla cukru pozakontyngentowego.

Zniszczenie cukru.

§ 72. W razie zajścia wypadków, które spowodowały zniszczenie cukru (art. 37) osoba odpowiedzialna za ciężący na niej podatek winna niezwłocznie, w żadnym razie nie później niż w 24 godziny po wypadku, donieść o zniszczeniu lub uszkodzeniu cukru najbliższemu urzędnikowi kontroli skarbowej, który przystąpi natychmiast do sprawdzenia otrzymanego doniesienia i przedłoży w drodze służbowej

wyniki swego dochodzenia urzędowi skarbowemu akcyz i monopolów.

Zwrot cukru do ponownego przerobu.

§ 73. Cukier zważony i wpisany do księgi magazynowej może być wzięty do ponownego przerobu jedynie za zgodą urzędu skarbowego akcyz i monopolów z wyraźnym zaznaczeniem tego w odpowiednich księgach cukrowni.

do art. 38 — 41.

Wywóz cukru do wolnego obrotu.

§ 74. 1) Wywóz cukru z cukrowni i wolnego składu do wolnego obrotu może nastąpić tylko w obecności urzędnika skarbowego. Najmniejsza ilość cukru, jaką można wywieźć z cukrowni lub wolnego składu wynosi 100 klg. z wyjątkiem wyczerpania zapasu cukru w cukrowni poniżej 100 klg.

2) Na każdą partję cukru wydawanego do wolnego obrotu, niezależnie od jego gatunku, oraz odcieków nie wyłączając melasy, cukrownie oraz W. S. wydaje świadectwo przewozowe według wzoru Nr. 3 względnie 4, w którym oznacza się nazwę i siedzibę przedsiębiorstwa, dzień, miesiąc i rok wydania partji, miejsce przeznaczenia cukru, gatunek cukru oraz wagę netto i brutto, tudzież współczynnik czystości odcieków i melasy.

3) W razie zgubienia w drodze świadectwa przewozowego przewoźnik obowiązany jest oznajmić o tem najbliższemu urzędnikowi kontroli skarbowej.

Wywóz cukru pod węzłem podatku.

§ 75. 1) Cukrownia, zawiadamiając o wywozie cukru pod węzłem podatku, wręcza jednocześnie organowi dozoru cukrownię sporządzone według wzoru Nr. 3 świadectwo przewozowe i wtórnik tegoż. Organ dozoru sprawdza zgodność obu egzemplarzy, stwierdza wagę przeznaczonego do wywozu cukru i zaznacza wynik tego stwierdzenia na świadectwie przewozowym i wtórniku tegoż. Następnie zabezpiecza urzędowymi plombami środki przewozowe, w których cukier załadowano, w ten sposób, ażeby bez naruszenia tego zamknięcia urzędowego dostęp do cukru był utrudniony. Ilość nałożonych plomb oraz ich znaki i numery, znaki i numery środków przewozowych uwidocznia w świadectwie przewozowym i jego wtórniku.

2) Po sprawdzeniu urzędnik dozoru cukrownię zaopatruje oba egzemplarze świadectwa przewozowego w swój podpis i urzędową pieczęć, poczem wręcza świadectwo przewozowe zgłaszającej wywóz cukrowni, a wtórnik tegoż świadectwa przesyła natychmiast w liście poleconym pod adresem organu dozoru miejsce przeznaczenia przesyłki, względnie granicznego urzędu celnego.

3) Organ dozoru miejsce przeznaczenia przesyłki cukru, otrzymawszy wtórnik świadectwa przewozowego, porównuje go z wręczonym mu przez przedsiębiorcę miejsca przeznaczenia przesyłki

ki oryginałem świadectwa przewozowego, stwierdza stan przesyłki i stan oraz znaki i numery zamknięć urzędowych i w razie zgodności potwierdza tę okoliczność na obu egzemplarzach świadectwa przewozowego i wręcza oryginał przedsiębiorcy jako dowód wpisu do księgi magazynowej, a wtórnik zwraca organowi wysyłającemu. Organ wysyłający, otrzymawszy wtórnik świadectwa przewozowego, wręcza ten wtórnik przedsiębiorstwu wysyłającemu, jako dowód rozchodu do książki magazynowej.

4) W razie stwierdzenia po nadejściu przesyłki do miejsca przeznaczenia naruszenia zamknięć urzędowych lub braku cukru organ dozoru spisuje protokół karny przeciw przedsiębiorcy zakładu przewozowego i po przeprowadzeniu wstępnych dochodzeń przesyła go urzędowi skarbowemu akcyz i monopolów. W razie stwierdzenia podczas przewozu naruszenia zamknięć urzędowych lub zagubienia świadectwa przewozowego albo zajścia innego wypadku mającego wpływ na stan przesyłki cukru, przewoźnik jest obowiązany donieść o tem najbliższemu organowi kontroli skarbowej, który stwierdza protokółarnie podane okoliczności oraz stan przesyłki i po podpisaniu protokołu przez przewoźnika doręcza mu go celem dołączenia do dokumentów przewozowych, a odpis protokołu przesyła po bezzwłocznym przeprowadzeniu wstępnych dochodzeń organowi dozoru cukrowni przedsiębiorstwu wysyłającemu.

5) W razie zachodzących podejrzeń popełnienia jakichkolwiek nadużyć ma organ skarbowy, stwierdzający stan przesyłki na skutek doniesienia przewoźnika, spisać protokół karny i przedłożyć go po bezzwłocznym przeprowadzeniu dochodzeń wstępnych urzędowi skarbowemu akcyz i monopolów.

§ 76. 1) Gdy zajdzie konieczność zmiany miejsca przeznaczenia przesyłki cukru podczas przewożenia jej, przedsiębiorstwo wysyłające lub przewoźnik winien zawiadomić o tem urzędnika kontroli skarbowej najbliższej zamieszkałego od miejsca, w którym przesyłka znajduje się w danej chwili.

2) Wezwany urzędnik kontroli skarbowej wpisuje w świadectwie przewozowym zmianę miejsca przeznaczenia oraz odbiorcy i zawiadamia o tem urzędnika kontroli skarbowej dozoru przedsiębiorstwa wysyłającego, tudzież urzędnika względnie organu skarbowy właściwy dla pierwotnego miejsca przeznaczenia przesyłki. Ten ostatni po otrzymaniu zawiadomienia przesyła urzędowo wtórnik świadectwa przewozowego, odpowiednio zmienionego, do nowego miejsca przeznaczenia przesyłki.

3) Zmiana przeznaczenia może nastąpić również już po nadejściu przesyłki do początkowo wyznaczonego miejsca odbioru, jednak tylko przed przyjęciem przesyłki i przed zdjęciem zamknięcia urzędowego tudzież z zachowaniem przepisów podanych w punkcie 1 i 2 niniejszego paragrafu.

§ 77. 1) Gdy zajdzie konieczność podziału przesyłki cukru podczas jej przewożenia, przedsiębiorstwo wysyłające lub przewoźnik obowiązany jest zawiadomić o tem urzędnika kontroli skarbowej, najbliższej zamieszkałego od miejsca w którym przesyłka znajduje się w danej chwili.

2) Wezwany urzędnik kontroli skarbowej skutecznie odpowiednią zmianę w świadectwie przewozowym, a nowoutworzone przesyłki odprawi w przepisany sposób po zaopatrzeniu ich od siebie w odpowiednie zaświadczenia. O podziale przesyłki wezwany urzędnik kontroli skarbowej zawiadomi szczegółowo urzędnika dozoru przedsiębiorstwo wysyłające oraz urzędnika względnie organ skarbowy właściwy dla miejsca przeznaczenia przesyłki.

§ 78. Przeładowanie przesyłki cukru w czasie jej przewozu winno się również odbywać w obecności urzędnika kontroli skarbowej w sposób wyżej podany.

Wywóz cukru zagranicę i na obszar W. M. Gdańska.

§ 79. 1) Wywóz cukru zagranicę odbywa się z zachowaniem przepisów §§ 75 — 78 tylko przez urzędy celne I klasy, położone przy linjach kolei żelaznych lub drogach wodnych.

2) Przesyłki kierowane do W. M. Gdańska podlegają postępowaniu przekazowemu stosownie do umowy polsko - gdańskiej (Dz. U. R. P. z r. 1922 Nr. 16, poz. 139).

§ 80. 1) Wyjście przesyłki cukru wysłanego pod węzłem podatku zagranicę ma być bezzwłocznie potwierdzane przez odnośne urzędy celne.

2) Jeżeli wyjście przesyłki cukru wysłanego pod węzłem podatku zagranicę względnie nadejście na obszar W. M. Gdańska nie zostanie w przepisany sposób potwierdzone do 3-ch miesięcy od daty wysłania, natenczas przedsiębiorstwo, z którego cukier został wysłany będzie obowiązane zapłacić podatek od tego cukru do dnia 14-tu, o ile w inny sposób nie udowodni wyjścia cukru zagranicę względnie nadejścia do W. M. Gdańska.

Dokonywanie analiz chemicznych.

§ 81. Do wykonywania analiz chemicznych i wydawania orzeczeń analityczno-chemicznych w sprawach wynikających z przepisów dotyczących opodatkowania cukru powołuje się Centralne Laboratorium Dyrekcji Państwowego Monopoli Spirytusowego w Warszawie oraz okręgowe laboratoria tej Dyrekcji w Krakowie, we Lwowie, w Poznaniu, w Wilnie i Lublinie.

do art. 42 — 44.

Księgi kontroli.

§ 82. Cukrownie, rafinerje i wolne składy cukru obowiązane są prowadzić księgi według załączonych wzorów, a mianowicie: a) księgę Nr. 1 główną, która jest podstawową dla obrachunku z przedsiębiorstwem i powinna zawierać dane o przychodzie i rozchodzie cukru gotowego tudzież rachunek należnego i wpłaconego podatku (wzór Nr. 5); b) księgę Nr. 2 magazynową, przychodu i rozchodu cukru (wzór Nr. 6); c) księgę Nr. 3 dla rafinerji tak samo-

istnych, jak i przy cukrowniach dla obrachunku obrotu cukru surowego i rafinady (wzór Nr. 7). Na rozchód tej księgi zapisuje się kryształ wydany do rafinowania lub nazewnątrz w stanie nierafinowanym; kryształ, rafinada i odcieki rafinacyjne muszą przechodzić również przez księgę magazynową i główną, o ile są wydawane z cukrowni; d) księgę Nr. 4 dla rafinerji samoistnych dla kontroli przychodu cukru surowego i rozchodu rafinady (wzór Nr. 8); i e) księgę Nr. 5 produkcyjną dla kontroli przerobu surowców (buraków, melasy i t. p.) i półfabrykatów z wykazaniem ich wydajności (polaryzacji, rendement) (wzór Nr. 9); księga ta powinna zawierać dane mogące służyć do orientacji w całokształcie produkcji przedsiębiorstwa.

§ 83. 1) Wpisy do ksiąg nie mogą zawierać podskrobań, zamazań, a wszelkie poprawki powinny być dokładnie uwidocznione i w przepisany sposób omówione. Każda stronica powinna być podsumowana i dodana do poprzedniego przeniesienia.

2) W końcu miesiąca sporządza się obrachunek miesięczny i odpisy z ksiąg Nr. Nr. 1, 2, 3 i 4 za miesiąc ubiegły i przesyła się do izby skarbowej na ogólnych zasadach przepisów rachunkowych.

3) Odpisy muszą być poświadczone przez urzędnika skarbowego dozoru przedsiębiorstwo i podpisane przez kierownika przedsiębiorstwa.

§ 84. Dokumenty służące za podstawę wpisów powinny być wszyte do teczek osobnych dla każdej księgi i znajdować się przy księgach przedsiębiorstwa a na żądanie kontrolujących urzędników być im przedkładane do wglądu i rewizji.

§ 85. W końcu roku obrachunkowego (31 sierpnia) przedsiębiorca obowiązany jest księgi obrachunkowe (Nr. Nr. 1, 2, 3 i 4) zamknąć a pozostałości przenieść do nowych ksiąg, których otwarcie (przeniesienie) zaświadcza właściwy inspektor kontroli skarbowej.

§ 86. Druki i księgi przesłanych wzorów sporządza przedsiębiorstwo swoim kosztem i nie później niż 1 lipca składa w urzędzie akcyz i monopolów dla parafy.

Przepis przechodni.

§ 87. 1) Istniejące dotąd przedsiębiorstwa, które już dawniej uczyniły zadość przepisom dotyczącym opisu i planów cukrowni (art. 18) wolne są od ponownego ich sporządzania, chyba, że opis i plan znajdują się w stanie nienadającym się do urzędowego użytku.

2) Księgi i druki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu obowiązują od początku kampanji 1928/29 r.

§ 88. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: G. Czechowicz

Urząd Skarbowy Akcyz i Monopolów P.
w _____

**ODCINEK ŚWIADECTWA PRZEWOZO-
WEGO Nr. _____**

na przewóz cukru z cukrowni w _____
powiatu _____

Dla kogo i dokąd cukier jest przeznaczony	Gatunek cukru	Nr. Nr. opakowań	Waga w kilogramach			Droga przesyłki
			Brutto	Tara	Netto	
Razem . .						

Dnia _____ 19_____ r.

(Podpis wysyłającego).

Z wtórnikiem świadectwa sprawdziłem

Dnia _____ 19_____ r.

Podpis urzędnika skarbowego:

Urząd Skarbowy Akcyz i Monopolów P.
w _____

**WTÓRNIK ŚWIADECTWA PRZEWOZO-
WEGO Nr. _____**

na przewóz cukru z cukrowni w _____
powiatu _____

Dla kogo i dokąd cukier jest przeznaczony	Gatunek cukru	Nr. Nr. opakowań	Waga w kilogramach			Droga przesyłki
			Brutto	Tara	Netto	
Razem . .						

Dnia _____ 19_____ r.

Podpis:

POŚWIADCZENIE ODPRAWY.

Ze świadectwem przewozowym sprawdziłem.
Powyższy towar załadowano do wagonu
Nr. _____ zabezpieczonego plombą urzędową
o znaku _____ Nr. _____
i skierowano do _____
Dnia _____ 19_____ r.

Podpis urzędnika skarbowego

POŚWIADCZENIE ODBIORU.

Powyższy towar:
1) nadszedł dnia _____ 19_____ r.
w stanie:
a) co do zamknięcia urzędowego:

b) co do rodzaju i ilości:

2) i został odprawiony zagranicę:
dnia _____ 19_____ r.

Załatwienie odbioru poświadczam

dnia _____ 19_____ r.

Urząd _____

Podpis:

Wzór Nr. 3
Załącznik do §§ 57, 74 i 75.

Urząd Skarbowy Akcyz i Monopolów P.
w _____

**ŚWIADECTWO PRZEWOZOWE
Nr. _____**

na przewóz cukru z cukrowni w _____
powiatu _____

Dla kogo i dokąd cukier jest przeznaczony	Gatunek cukru	Nr. Nr. opakowań	Waga w kilogramach			Droga przesyłki
			Brutto	Tara	Netto	
Razem . .						

Dnia _____ 19_____ r.

Podpis:

POŚWIADCZENIE ODPRAWY.

Z wtórnikiem świadectwa przewozowego
sprawdziłem.
Powyższy towar załadowano do wagonu
Nr. _____ zabezpieczonego plombą urzędową
o znaku _____ Nr. _____
i skierowano do _____
Dnia _____ 19_____ r.

Podpis urzędnika skarbowego

POŚWIADCZENIE ODBIORU.

Powyższy towar:
1) nadszedł dnia _____ 19_____ r.
w stanie:
a) co do zamknięcia urzędowego:

b) co do rodzaju i ilości:

2) i został odprawiony zagranicę:
dnia _____ 19_____ r.

Załatwienie odbioru poświadczam

dnia _____ 19_____ r.

Urząd _____

Podpis:

Urząd Skarbowy Akcyz i Monopolów P.
w

ODCINEK ŚWIADECTWA PRZEWOZOWEGO Nr.

na przewóz odcieków i melasy z cukrowni
w powiatu

Dla kogo i dokąd przesyłka jest przeznaczona	Współczynnik czystości	Nr. Nr. naczyń	Waga w kilogramach		
			Brutto	Tara	Netto
Razem . . .					

Dnia 19 r.

(Podpis wysyłającego).

Z wtórnikiem świadectwa sprawdził

Dnia 19 r.

Podpis urzędnika skarbowego:

Urząd Skarbowy Akcyz i Monopolów P.
w

WTÓRNIK ŚWIADECTWA PRZEWOZOWEGO Nr.

na przewóz odcieków i melasy z cukrowni
w powiatu

Dla kogo i dokąd przesyłka jest przeznaczona	Współczynnik czystości	Nr. Nr. naczyń	Waga w kilogramach		
			Brutto	Tara	Netto
Razem . . .					

Dnia 19 r.

(Podpis wysyłającego).

Zgodność ze świadectwem sprawdził

Dnia 19 r.

Podpis urzędnika skarbowego:

Urząd Skarbowy Akcyz i Monopolów P.
w

ŚWIADECTWO PRZEWOZOWE Nr.

na przewóz odcieków i melasy z cukrowni
w powiatu

Dla kogo i dokąd przesyłka jest przeznaczona	Współczynnik czystości	Nr. Nr. naczyń	Waga w kilogramach		
			Brutto	Tara	Netto
Razem . . .					

Dnia 19 r.

Podpis:

Z wtórnikiem świadectwa sprawdził

Dnia 19 r.

Podpis urzędnika skarbowego:

(Strona 1).

K S I Ę G A Nr. 1

kontroli należnych i uiszczonych opłat skarbowych, jak również kredytów, przyznanych fabryce cukru..... znajdujące się w powiecie województwa..... i będącej własnością..... na kampanję 19.....r.

O B J A Ś N I E N I A:

- 1) Rubryki 2, 3, 4, 5, 10, 15 i 16 wypełnia się raz na dzień sumami dziennymi, a rubryka 26 również raz na dzień kwotą ostateczną.
- 2) W rubrykach 6, 8 i 11 należy zapisywać w dniu wysyłki poszczególne transporty cukru, a rubryki 7, 9 i 12 narazie pozostają wolne. Po otrzymaniu urzędowych zaświadczeń o przejściu granicy lub otrzymaniu cukru w miejscu przeznaczenia należy w wolnych rubrykach 7, 9 lub 12, obok ilości wysłanego i zapisanego w rubrykach 6, 8 lub 11 cukru wystawić datę otrzymania zaświadczenia (nprz. 27.III), a dniem otrzymania zaświadczenia zapisać do księgi w rubr. 7, 9 lub 12 podaną w zaświadczeniu ilość wysłanego zagranicę lub otrzymanego w miejscu przeznaczenia cukru. O ile te ostatnie ilości będą się różniły z ilościami, wysłanymi z cukrowni, to należy różnicę, stanowiącą ubytek drogowy, również dniem otrzymania zaświadczenia zapisać w rubryce 13 z jednoczesnym naliczeniem podatku od tej ilości ubytku cukru.
- 3) Podatek wpłacony do Kasy Skarbowej i zapisany do rubryki 19 winien odpowiadać ilości cukru, zapisanego w rubryce 2 i kwocie naliczonego w rubryce 3 podatku od cukru.
- 4) Do rubryk 20—26 zapisywać należy pełne kwoty kredytów, udzielonych cukrowni na zasadzie oddzielnych świadectw Izby Skarbowej lub na zasadzie przyjętego pod zastaw cukru. W razie cofnięcia przez Izbę Skarbową udzielonego kredytu lub w razie zwolnienia cukru z pod zastawu, w tychże rubrykach należy kwoty kredytu umniejszyć.
- 5) W księdze niniejszej należy prowadzić sumowanie stronicowe i z przeniesienia, a z końcem miesiąca sporządzać obrachunek za miesiąc.

